

בס"ד

ספר משיח

חלק ג'

שבע צדיקים
קדושים וטהורים
רוצים להביא
מלך המשיח

* * *

יצא לאור על ידי חברה מקיצי נרדמים
שנת תשמ"ח לפ"ק



מעשה שהיה כך היה

מעשה נורא שהיה אצל אמו של הצה"ק ר' הירש קאמינקער איך שדוד המלך הציל אותה במערת המכפלה, ויתן בידה הספר תהלים שלו.

וכדי לדעת מי היתה, הצדיקת הזאת לכן הננו מעתיקים את הקונטרס סיפורי מעשיות מספר תפארת בנים אבותם.

וזהו נוסח השער מנכדה בעמ"ת ספר תפארת שמואל זצ"ל:

ספר תפארת שמואל על התורה, שמואל הקטן באאמו"ר קדוש ה' הרב הצדיק המפורסם ר' אברהם דוד הנקרא בפי כל ר' דוד'ל מיראפאליר זצלה"ה, בן בנו של אותו צדיק איש אלקים קדוש, המפורסם בכל קצוי ארץ, גדול מרבן שמו ר' שמואל קאמינקער

זצלה"ה ממשפחת מרבינו (עיין בקונטרס תפארת
בנים אבותם בהערות שם) ניו יארק, ה'תרפ"ו.

אאמו"ר קדוש ה' הגאון הצדיק ר' אברהם דוד
מרבינו הנקרא בפי כל ר' דוד'ל מיראפאליר זי"ע,
היה בן בנו של אא"ז איש אלהים הגאון הק' הרה"צ
ר' שמואל מרבינו, המפורסם בכל קצוי ארץ בשם ר'
שמואל קאמינקער זי"ע. ואא"ז מהרש"ק הנ"ל היה
בן בנו של איש אלקים הגאון הק' ר' צבי מרבינו,
הנקרא בפי כל רבי ר' הירש קאמינקער זי"ע ואא"ז
מהרצ"ק הנ"ל היה בן הגאון הק' ר' דוד מרבינו זי"ע,
המגיד מישרים בעיר קאמינקע. ואם אבי ז"ל מצד
אביה היתה נכדתו של איש אלקים קדוש הנקרא בפי
כל ר' אהר'לע טוטיווער ז"ל, בן קדוש ה' ר' צבי ז"ל,
שהיה ר"צ הנ"ל בנו יחידו של הבעש"ט הק' זי"ע.
ומצד אמה היתה בת בתה של אחי חוה'לע (איני זוכר
שמו הק') שהיתה אמו של איש אלקים קדוש ר'
ישראל מריזין. ואבי אמה הנ"ל היה בן בנו של איש
אלקים קדוש ר"צ, הנקרא בפי כל ר' הירש
קארשטשיווער שהיה גם זקנו של הר"י מריזין ז"ל
ובן בתו של איש אלקים קדוש ר' נחום, הנקרא בפי
כל דער גרויסער ר' נחום טשערנאבילער זי"ע ועכ"י
שהיתה כלתו של הק' ר"צ קארשטשיווער הנ"ל.

אמי הצדקנית אשה יראת ה' היתה בתו של אא"ז הרב ר' הירשעלע קאמינקער, ור' הירשעלע הנ"ל היה בן מלכה'לע, בת יחידתו של אא"ז הק' ר' שמואל קאמינקער הנ"ל זי"ע. ואם אמי היתה בתו של ר' פסח בן בנו של איש אלקים קדוש הצדיק הנקרא בפי כל ר' יוסיל קאמינקער ז"ל תלמיד הבעש"ט זי"ע ור' יוסיל הנ"ל היה בנה של הצדקנית המפורסמת בפי כל העולם די פרומע ריוועלע מסאטיניו.

וגם מצד אבי ואמי למעלה בקודש, אני מגזע הרבינו אשר המחבר ספר הרא"ש על הש"ס, גם נכד הקדוש ר' אברהם ז"ק ז"ל, ונכד הגאון הקדוש ר' חיים כהן ראפאפורט מעיר לעמבערג, ונכד הגאון הק' בעל חכם צבי ועוד מגזע כמה וכמה קדושי עליונים אשר ילאה פי עטי לכותבם, זכותם יגן עלי ועל זרעי וזרע זרעי. ובזכותם נזכה לביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן.

הכינוי של מרבינו הוא, יען כי אנן מזרעא דרבינו הקדוש המוזכר בגמרא קאתינן, וממילא מובן דמזרעא דדוד המלך קאתינן כדאיתא בגמרא, רבי דקאתי מדוד קמפיך בזכותיה. ועוד יש לזה מעשה רב שסיפר אא"ז הק' ר' שמואל קאמינקער ז"ל לראיה שאנן מזרעא דדוד קאתינן.

ומעשה שהיה כך היה, אמו של אא"ז הקי' ר' הירש קאמינקער הנזכר פה, היתה משתוקקת תמיד לנסוע לארץ ישראל רק לא היה לה מעות על הוצאת הדרך, והיתה מצערת מאוד על זה שאין ביכולתה לנסוע לארץ ישראל, ויהי היום, היה יריד בקאמינקא, וזה היה תיכף אחר חג הסוכות, ועדיין היה אז האויר חם, והנה בא בעטלער אחד ואמר לאמו של אא"ז מהרצ"ק הנ"ל, כאשר הוא צריך לילך על היריד לבקש נדבות והאויר חם ויכולים לילך יחף ע"כ הוא מבקש מאתה שיניח אצלה השטיוול שלו ולעת ערב יבוא ויקחם, ולקחה אצלו השטיוול והניחם תחת המטה, והבעטלער לא בא לעת ערב והיא גם היא שכחה ונשארו השטיוול תחת המיטה כל החורף.

ויהי כי הגיעו הימים שקודם הפסח שאז מנקים כל בתי ישראל ומחפשים תחת המיטות כנהוג, ותרא את השטיוול מונחים עדיין תחת המטה, ויזכרו בהבעטלער, ויהי כי החלו למשוך השטיוול מתחת המטה והיו כבדים מאוד ויראו כי המה מלאים עם אדומים וכראותה האדומים אמרה כעת אני יודעת מי היה הבעטלער. והאדומים מנחה היא שלוחה מן השמים על הוצאת הדרך לארץ ישראל, וכן היה שתיכף אחר הפסח נסעה לארץ ישראל. ויהי כבואה לארץ ישראל והאדומים אזלו על הוצאות הדרך

והתחילה לחשוב מחשבות מהיכן לפרנס את עצמה והסכימה בדעתה להיות מילדת, וכן היה. והנה היתה מוצלחת מאוד, היינו כשהיתה אשה מקשה לילד אפילו כמה ימים, וכשקראו אותה ויהי רק כשפתחה דלת של בית המקשה לילד תיכף בקל המליטה הולד וממילא מובן אשר בזמן קצר נתפרסם שמה בכל ארץ ישראל.

ויהי היום נעשה המלכה אשת הסולטאן מקשה לילד, ויהי בהקשותה בלדתה תשעה ימים שלח הסולטאן פקידה ליהודים אשר אם לא יפעלו בתפלתם שהמלכה תלד תיכף הולד, אזי יהרוג את כל היהודים. וכששמעו היהודים פקודת המלך צעקו צעקה גדולה ומרה וחשבו מחשבות מה לעשות והסכימו כולם לשלוח שמה המילדת המוצלחת הנ"ל היא אמי זקנתי הנ"ל אם תרצה לנסוע ושאלו את פיה ותאמר הן. וישלחו לאמר להסולטאן אשר היהודים שולחים לה מילדת כזו אשר בעזר ה' תיכף בבואה לבית המלכה תלד המלכה הולד בשלום. וכן היה, כי תיכף שפתחה הדלת המליטה המלכה את הולד ותשאר בחיים. ובראות המלך כן, נתרגש מאוד שהצילה את המלכה ממות, ויאמר להמילדת, שאלו מה בקשתך ותעש, ותאמר לו לא תתן לי מאומה רק

דבר זה תעשה לי שתתן לי רשות לילך למערת המכפלה על קברי האבות שאתפלל שם, ואמר הן.

והנה מחוקי המלכות שם אצל הישמעאלים שישראל אסור לבוא אל המערת המכפלה, ויש סביב המערת המכפלה חומה גבוהה ובצורה והשער של החומה הוא של ברזל.

והנה תיכף אחר שיצא מפי הסולטאן שהרשה לה לילך אל מערת המכפלה נעשה צר לו במוחו, מה יעשה, יניח לה לילך כאשר אמר, אזי יעבור חוק המלכות הנ"ל, ואם לא יניחו אותה לילך לשם, אין זה מנימוסי המלכות להיות חוזר מדיבורו, ויאסוף הסולטן כל שרי המלוכה להתייעץ איך להתנהג, ונשאר בהסכם שיניחו אותה לילך כדי שהמלך לא יחזיר מדיבורו, אך תיכף כשתכנס לשם יסגרו שערי הברזל ולא תוכל לצאת ותשאר שם כמה ימים בלא אכילה ושתייה ותמות שם, וממילא לא תופר בזה חוק המלכות, כי חוק בסתם המלכות הוא רק שלא להניח יהודי לכנוס שמה ואחר כך ישוב לביתו, אבל היא שלא תשוב לביתה עוד עד עולם ושם תקבר לא הופר בזה חוק המלכות, כן יעצו השרים וכן עשו שתיכף כשנכנסה לשם סגרו השער והלכו להם.

אמי זקנתי לא ידעה מעצתם ומשום דבר ותיכף אחר שהתפללה על קברי אבות, חזרה להשער לילך

לביתה והנה השער סגור, וצעקה בקול גדול ודפקה בשער שיפתחו לה, ואין קול ואין עונה, והבינה אשר לא דבר הוא, ושם תהא קבורתה, ותבכה בקול מר, הלוך ובכה עד שנפלה עליה שינה ותישן, ובתוך השינה נדמה לה שעמד עליה איש זקן, ויאמר לה אני אבי זקינד, אל תבכי, בא עמי ואביא אותך לביתך, ותאמר לו מי אתה, ויאמר אני זקינד דוד המלך, והא לך סימן, ויתן בידה הספר תהלים שלו ותקיץ משנתה וראתה ספר תהלים בידה והזקן הזה שראתה בחלום עומד אצלה ותלך עמו, וברגע אחת מצאה רגליה עומדות בביתה והזקן נעלם מאתה. ומאז והלאה הסכימה בדעתה לשוב תיכף לביתה לחוץ לארץ, כי יראה לנפשה, כי יראו אותה שרי המלוכה ויהרגוה, ונסעה לביתה. ואחר שסיפר אא"ז הק' הרש"ק את הסיפור הזה, אמר שהוא זכה עוד לראות קונטרס אחד מהתהלימיל שנתן דוד המלך לאמו זקנתו היא אמו של זקינד הק' ר' צבי קאמינקער, זי"ע.

אא"ז הק' ר' צבי קאמינקער הזה, סמך ידיו על הבעש"ט הק', ומעשה שהיה כך היה, אא"ז מהר"צ הנ"ל היה הצדיק הזקן מכל הצדיקים שבדורו, ובימיו התחילה לזרוח אור שמשו של הבעש"ט הק' זי"ע, והיו כל הצדיקים שבדור, הגם שלא היו בעצת אנשי ליטא שהיו מתנגדי הבעש"ט הק', בכל זאת

מגודל הפליאות שראו ממנו, היו נבוכים בדעתם, אם הוא מסטרא דקדושא, ויתאספו יחד כל צדיקי הדור, ונשאר בהסכמתם להביא אותו לאא"ז הק' ר' צבי קאמינקער הנ"ל, וכשהוא יסכים עליו אזי טוב.

וכן עשו ולקחו את הבעש"ט הק', ונסעו עמו לקאמינקע לאא"ז מהרצ"ק הנ"ל, והסכים עליו ואמר שהוא איש קדוש ונורא, וסמך ידיו עליו ומאז והלאה נחה שקטה מהבעש"ט תלונת הצדיקים וקבלו אותו לרבי ומורה דרך אמת לעבודת ה'.

ויען שמסיבת אא"ז הק' מהרצ"ק שקטה מעליו תלונת הצדיקים, ע"כ היתה עיר קאמינקע חביבה עליו כ"כ עד שעשה לעצמו לחוק ועד שנת פטירתו היה נוסע בכל שנה ושנה לקאמינקע. ואני הכותב ב"ה זכיתי עוד לראות את הבית הישנה שהתאכסן בה הבעש"ט הק' בעיר קאמינקע. וגם ראיתי שם בבית הזה את המטה שהיתה תלויה תחת התקרה, שהיו קורין אז הימעל-בעטיל, שישן בה הבעש"ט הק'. מעשה זו ג"כ קבלה אצלי מאא"ז ר' הירשעלע קאמינקער אבי אמי ששמע מפי קדשו של אא"ז הק' ר' שמואל קאמינקער, זי"ע.

אא"ז המגיד ר' דוד מרבינו הנ"ל, היו לו שבעה בנים זכרים, ואא"ז ר"צ קאמינקער הנ"ל היה הבכור, והיו כולם קדושים כולם בעלי רוה"ק,

והבעש"ט הק' היה מפליא אותם מאוד ומאוד. והיו נקראים בפי כל העולם בשם די קאמינקער זיבן ברידער. וגם היה להמגיד ר' דוד הנ"ל בת יחידה, והיא היתה אשת א"ז הק' ר' יוסיל קאמינקער, עיין לקמן בהערה אות ה'.

פ"א הציע איש אחד שידוך בפני הק' ר"י מריזין בשביל אחד מבניו, ואמר לו השדכן שזה המחותרן שהציע לפניו מיוחס גדול מאד, והשדכן חשב לו כל היחוס של המחותרן והשיב לו הריזשינער ז"ל בזה"ל:

איך בין זיך אבער ר' הירש קארשטשיווערס אייניקעל. ראה עד כמה גדלה ערך של הק' ר"צ קארטשיווער עד שהגם שהק' מריזין היה נכד המגיד הגדול והקדוש רבי ר' בער ונכד בנו המלאך הק' ולא זכר אותם רק זכר את שם קדשו של ר' צבי קארשטשיווער.

א"ז ר"י קאמינקער הנ"ל היה חתנו של א"ז המגיד הק' ר' דוד מרבינו הנ"ל, והיה גיסם של השבעה אחים מקאמינקע. ופעם אחת הסכימו השבעה אחים הנ"ל להשתדל בכל עוז, ופעלו פעולות שונות להביא את משיח בלי שום תירוץ, ונעשה מזה רעש גדול בשמים ממעל ומבוכה הי' שם בשמים, כי לעשות רצונם ולהביא את משיח אי אפשר, כי עדיין לא הגיע הקץ. ולעבור על רצונם ג"כ א"א כי מי יכול

להלוך נגד הרצון של קדושי עליונים כאלו. ונשאו ונתנו בשמים בדבר זה עד שהסכימו כולם לעצה אחת, וזאת היא, כאשר ידוע לכל גודל חביבותה של אחותם היחידה אצלם שהיא אשת הק' ר"י קאמינקער והחביבות לא היה כ"כ בעבור עצמה רק בעבור בעלה הק' ר"י קאמינקער גיסם, אשר בעבורה הם בצוותא חדא עמו, ע"כ העצה היא ליקח מאתם את אחותם היחידה רח"ל ומחמת גודל הצער שלהם מפטירתה תתפרד החבילה ולא ישתדלו עוד להביא את המשיח וכן הי' כי אחותם הנ"ל נעדרה רח"ל, ומגודל הצער נתבלבלה דעתם ונתפרדה החבילה ולא הוסיפו עוד להשתדל בביאת המשיח.

ויהי כאשר הק' ר"י נתאלמן רח"ל רצה לנסוע מקאמינקע, והשבעה אחים גיסיו לא היה ברצונם מאוד שיתפרד גיסם הק' מאצלם, ובקשו בין המשפחה איזו זיווג עבורו, כדי שלא יצטרך לנסוע מקאמינקא ולא מצאו רק אצל אח אחד מהאחים ושמו בן ציון, היתה לו ילדה אחת בת עשר שנים ובקשו מאותו שימתין ג' שנים וישאנה, ולא רצה הק' ר"י הנ"ל להמתין זמן ארוך כ"כ, וביקשו ממנו שימתין עד ביאת הבעש"ט הק' לקאמינקא שדרכו בקודש היה לבוא לקאמינקא בכל שנה ושנה כנ"ל בהערה אות ב. והסכים לזה הר"י גיסם והמתין עד

ביאת הבעש"ט, ויהי כבוא הק' הבעש"ט זי"ל ובאו לפניו השבעה אחים, וגיסם ר"י הנ"ל, והציעו לפניו כל הענין ואיך שרוצים שימתין ג' שנים על הילדה בת ר' בן ציון והוא אינו רוצה, ויפן הבעש"ט פניו אל ר"י הנ"ל, ויאמר לו אני אומר לכם שתמתינו ג' שנים על הילדה הנ"ל, ולישא אותה, ואם אפשר תפחדו לישב פנוי בלא אשה זמן ארוך כ"כ אזי תישנו עמי יחד במטתי כל אותן השלשה שנים, וכן היה שהמתין ר"י הנ"ל ג' שנים עד הנשואין וכל אותן הג' שנים היה ישן עם הבעש"ט במטה אחת.

הבעש"ט הקדוש נסע פ"א לעיר סאטיניו, וכשבא בתחום העיר התחיל לצעוק אני רואה אור גדול מאוד מאיר בעיר אבל האור הוא של אשה ולא של איש, וזאת האשה היתה הפרומע ריוועלע. אח"כ כשבא הבעש"ט הק' לעיר, באתה הפרומע ריוועלע להבעש"ט הק' וביקשה מאתו ליתן לה נדבה הגונה כי היא היתה תמיד עסקנית במצות צדקה לקבץ נדבות בשביל עניים, ויקח הבעש"ט ששה גדולים ויתן לה נדבה. ותאמר הפרומע ריוועלע להבעש"ט הק' בזה"ל, א שיינער גוטער יוד, פארט ארום און נעמט צונויף דאס געלט ביי די אידן און גיט זעקס גראשן איין נדבה, והבעש"ט עשה כן במכוון כדי לכנוס עמה בדברים ודברה הרבה עם הבעש"ט. והנה עיר

סאטיניו היתה עיר מלאה לומדים גדולים ותלמידי חכמים, וקודם נסיעת הבעש"ט הק' מסאטיניו באו הלומדים כולם ליקח ברכת פרידה מהבעש"ט הק', ויען ויאמר להם הבעש"ט, בוש והכלמו הלומדים מעיר סאטיניו אשר כל העיר עומדת על זכות של אשה אחת היא הפרומע ריוועלע, והפרומע ריוועלע הנ"ל היו לה שני בנים, בן אחד ר' יצחק סופר סת"מ מפולנאה ומגודל קדושה וטהרה שלו לא כתב כל ימיו רק שני זוגות תפילין, ובנה השני היה א"ז הק' ר' יוסל קאמינקער הנ"ל. ופעם אחת אירע שבאו אצלה שני הבנים על דעת לשבות אצלה לקיים כיבוד אם, ולא הניחה אותם בשום אופן לשבות אצלה, ואמרה להם, בניי לא ילדתי אתכם להנות מכם בעוה"ז. שמה בעולם האמת אהנה מכם. והיו מוכרחים לנסוע לביתם ביום ה' קודם שבת..

ובצאתי אפרוש כפי בתפלה לבורא כל עולמים שיהיו אמרינו ומעשינו לרצון לפני אדון כל וקונטרס הזה יהיה לנו לתרופה נפלאה לעמוד איתן כחומות ברזל מול הנסיונות הקשים והמרים בכלל ובפרט, ויגן מכל גזירות רעות ונצליח בכל מעשינו ונמצא חן בעיני אלקים ואדם ושנזכה לראות בנים ובני בנים חיים וקיימים עוסקים בתורה ובמצוות לשמה מתוך בריאות הגוף השלימה ונזכה להתדבק באורח

צדיקים כאור נוגה הולך ואור עד נכון היום ויראו
עינינו וישמח לבנו בישועתו באמת בישועת עולמים
בביאת אליהו הנביא ז"ל ומלך המשיח במהרה
בימינו אכי"ר.